

NY MUSIK

i samarbete med
Borås konstmuseum

Olov Franzén – ett tonsättarporträtt

Organic Music No. 2, "The uncreated light" för cello (1995)

Di nuovo för flöjt (1974)

Der vater gebirt sînen sun för sång, flöjt och cello
till en text av Mäster Eckehart (1986)

—paus—

Tjuolta för sång och band, text: tons. (1979)

The Unseen Present för recitation och cello
till fem dikter av Tomas Tranströmer (1993)

Guldstekel – Flygblad – Näktergalen i Badelunda – Romanska bågar – Vermeer

Ingeborg Axner – flöjt och sång

Olov Franzén – violoncell

Lördagen den 6 februari 1999, kl. 17.00

Museet, kulturhuset, Borås

Entré 50:- Medl. fri entré

Der vater gebirt sînen sun. Text: Mäster Eckehart, ur Predikningar

Fadern föder sin Son i evigheten sig själv lik.

Ordet ”Fader” betyder ett rent födande och är liktydigt med alla tings liv. Fadern föder Sonen i evig kunskap, och likaså föder Fadern Sonen i själen som i sin egen natur och föder honom i själen som sin egen, och hans väsen är avhängigt av att han föder sin Son i själen, det må vara honom kärt eller icke. – Han föder sin Son, och detta bereder honom en sådan glädje, och han tycker så mycket om det att han aldrig gör något annat än föder sin Son, och från dem bägge blommar den Helige Ande fram.

I den själ som befinner sig i ett närvarande nu föder Fadern sin enfödde Son, och i samma födelse återfödes själen i Gud. Det är *en* födelse; lika ofta som själen blir återfödd i Gud, lika ofta föder Fadern sin enfödde Son i denna.

Fadern föder utan uppehåll Sonen, – han föder mig som sin Son och som just samme Son. – Han föder mig icke endast som sin Son; han föder mig som sig och sig som mig och mig som sitt väsen och sin natur. I den innersta källan, där flödar jag ut i den Helige Ande; där är *ett* liv och *ett* väsen och *ett* verk.

Älskar du dig själv, så älskar du alla andra människor lika mycket som dig själv. Så länge du älskar någon enda människa mindre än dig själv, så har du aldrig vunnit den rätta kärleken till dig själv: därtill måste du ha alla människor lika kära som du har dig själv och i en människa alla människor – och denna människa är Gud och människa. Så står det rätt till med en sådan människa, att hon har sig själv kär och alla människor så kära som sig själv, och så är det rätt.

Översättning: Bertil Brisman

Originaltexten på gammaltyska:

Der vater gebirt sînen sun in der êwicheit im selber glîch.

Daz wort ”vater” liuet ein lûter gebern und ist ein leben aller dinge. Der vater gebirt sînen sun in dem êwigen verstantnisse, und alsô gebirt der vater sînen sun in der sêle als in sîner eigenen natûre und gebirt in der sêle ze eigen, und sîn wesen hanget dar an, daz er in der sêle gebere sînen sun, ez sî im lieb oder leit. – Er gebirt sînen sun, und daz werk ist im sô lüstlich und gevellet im sô wol, daz er niemer anders getuot dan gebern sînen sun, und sie beide blüeient ûz den heiligen geist.

Diu sêle, diu dâ stât in einem gegenwertigen nû, dâ gebirt der vater in sie sînen einge-bornen sun, und in der selben geburt wirt diu sêle wider in got geborn. Daz ist ein geburt, als dicke si wider geborn wirt in got, sô gebirt der vater sînen eingebornen sun in sie.

Der vater gebirt sînen sun âne underlâz, – er gebirt mich sînen sun und den selben sun. – Er gebirt mich niht aleine sînen sun, – er gebirt mich sich und sich mich und mich sîn wesen und sîn natûre. In dem innersten quelle dâ quille ich ûz in dem heiligen geiste, dâ ist éin leben und éin wesen und éin werk.

Hâst dû dich selben liep, sô hâst dû alle menschen liep als dich selben. Die wîle dû einen einigen menschen minner liep hâst dan dich selben, dû gewünne dich selben nie liep in der wârheit, dû enhabest denne alla menschen liep als dich selben, in einem menschen alla menschen, und der mensche ist got und mensche; sô ist dem menschen reht, der hât sich selben liep und alle menschen liep als sich selben, und dem ist gar reht.